

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XCII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

refutationem istam pertexas. Ego nuper rogatus à fratribus, Catechesi Bipontinæ refutationem brevem opposui, cujus exemplum mitto, ac à te pro nostra conjunctione peto, ut iudicium tuum de ea ad me haud gravatè perscribas. Bipontinus Johannes clamitat libellum famosum esse, & nullis nisi scripturarum testimoniis, eòq; nomine non modò à nostris petiit, ut in me animadvertant, sed ipse quoq; dira minatur. Sed vivit Filius hominis, cujus gloria agitur. Sequentè mensè, DOMINO volente, proponam disputationem satis copiosam de persona Christi Servatoris, de cujus thesibus vellem me colloqui tecum posse, priusquam prælo subjiciantur, quam tuam vicem, partim ea quæ misisti, explebunt, partim frater Doct. Erasmus.

De Gallicis rebus jam sine dubio omnia cognovistis: magni sunt motus, & obstupescendæ mutationes, sed quorsum evasuræ sint, res ipsa docebit. Interim tamen sperare aliqua possumus ἀλκυότις, quibus utinam rectè utamur. Vestris quoq; Ecclesiis nonnihil auræ mitioris afflari, ex animo sanè gaudeo, & Christum θεοποιήσας nostrum oro, ut id sit diurnum. Ex Saxonia & Thuringia, per aliquot jam menses nihil cerri cognovi, sed vulgati rumores non optima nunciant. Benè in Christo Servatore vale, vir clarissime & frater honorandè, Argentorato, 13. Febr. 1589.

Tuus in DOMINO frater

Joh. Pappus.

Sunt apud me duo fratres Spaurii, quorum D. Parens cum gravaretur, Pædagogum ipsis alere, adunxi eis nepotem meum ex fratre Josepho. Verùm frater gravatur hac conditione tenui (nam pro Institutione 45. floreni tantum numerantur) filium suum occupare, & mavult omnes sumtus in illum facere, ut tantò citius ad optatam studiorum metam perveniat. Jam igitur, cum reperire hæctenus neminem potuerim, qui acceptis 45. istis florenis, suo sumtu victum sibi parare, & has operas velit præstare, scripsi D. Spaurio, ut de aliis duobus cogitet, qui filiis ipsius adjungantur, & communes impensas in Pædagogum & famulum sustineant. Quod ipse quidem ostendit sibi non displicere, sed negat, se nunc talem aliquam occasionem scire. Si apud vos essent, qui conjungi his commodè possent, non tam mihi, quam ipsi D. Spaurio subveniretur. Ipsi Spaurii juniores benè morati sunt, & diligentes in studiis, alter quatuordecim, alter duodecim annorum: proximo paschate progredientur ad tertiam classè, una cum meo filio Johanne.

XCII

S. D. Reverendè & clarissime vir, amice carissime.

EX epistola, quam D. Panclovii filius mihi attulit, omnia isthic rectè se habere & florere intelligo. Quare de tanta felicitate vobis gratulor, ac, ut diurna &

T t t t

per-

Perpetua sit, DEUM toto pectore precor. Apud nos omnia adhuc mediocria sunt, & donec senex noster Princeps Ulricus vivet, puritatem doctrinæ & concordiam sacra docentium, in hac Academia mansuram incolumem spero. Sed Augusto senæ sublato, successuri, novas Reformationes & mandata proponent, de quibus qui tum vivent, considerationes & actiones necessarias suscipient. In Dania vicina nuptiæ filiarum Regiarum apparantur, ex quibus major natu Elisabetha, Henrico Julio Duci Brunsvicensi, minor, Anna, Jacobo VI. Scotorum regi, mensè Junio & Julio elocabuntur. Sueciæ rex Johannes in Comitibus regni, mensè Februario habitis, de bello adversus Moschum instaurando, deliberavit; nam induciæ quadriennales sequenti æstate exhibunt. Ex Polonia, æquissimis conditionibus dimitti Maximilianum, ajunt. Te oro, ut de Croatia vobis vicina & Boscena, Servia, &c. qui regionum illarum limites sint, fluminibus vel Alpibus definiti, ex peritis pervestigis. De Dalmatia etiam, Istria, & vicinis gentibus, si absq; molestia potes, inquiras. Bene & feliciter vale. In feriis Paschæ, 1589.

David Chytræus.

XCIII.

S. in Domino nostro Jesu Christo. Clarissime Domine Do-

ctor, honorande Domine Compater, amice & frater in Christo omnium charissime.

Breviores expectatione mea tuas accepi literulas 16. Aprilis, in quibus multa desidero, quæ scire percupio. Etsi autem te libenter & meritò excusatum, cum propter novum tuum, importunum sanè, hospitem, tum propter occupationes muneris tui, habeo, tamen in secuturis literis tuis de pluribus me certiore facies, saltè ut cognoscam, an omnes meas literas, quas hinc ab initio Septembris ad te dedi, acceperis. Valde enim sollicitus sum, ne fortè interceptæ aut alioqui amissæ aliquæ mearum literarum sint. In diario meo requirere possum, quoties scripserim, soleo enim annotare, sed tamen interdum obliviscor, ad te tamen scribens, non facile. Invenio me 27. Septembris super. anni, & 16. Januarii hujus anni ad te scripsisse. An medio tempore etiam ad te scripserim ignoro, & tamen suspicor. Quia multa me scripsisse recordor, ad quæ responsum expectavi. Ueùt est, ad præsentem respondebo. Dominorum & eis adjunctas tuas Decembri ad me scriptas, 18. Januarii accepi, cum biduo ante meas ad te dedissem. Hinc jam intelligis, cur in illis literis nullam de acceptis mentionem fecerim. Nondum enim acceperam. Paulo post me podagra cum chiragra invasit, quæ me in hunc usque diem in lecto deti-